

- [Qui som](#)
- [Contacta](#)
- [Publicitat](#)
- [Avís legal](#)
- [626 863 848 – WhatsApp](#)

- [Notícies](#)
 - [Actualitat](#)
 - [Cultura](#)
 - [Societat](#)
 - [Esports](#)
 - [Entitats](#)
 - [Baix Gaià](#)
- [Opinió](#)
- [Vida Social](#)
- [Entrevistes](#)
- [Reportatges](#)
- [Agenda](#)
- [El CLub](#)

Select Page

Maria Sanplà: “Les meves dones poden semblar

**antiheroïnes, però quan
acabes el llibre t'adones que
són heroïnes de la
fragilitat".**

27 febrer 2023

Portada del nou llibre de la Maria Sanplà.

Havent recollit molt bones sensacions i critiques amb la seva primera novel·la, l'escriptora Maria Sanplà retorna al món editorial i a la llum pública amb una nova obra que no deixa indiferent i que centra molt bona part de l'argument en el rol que la dona té a la societat, en el seu dia a dia, en tot allò

que l'envolta com a ésser humà.

Parlem de "Déjà lu, Helena" editada per La Banya Edicions i que ja ha encetat la seva segona edició. Paula, Helena o Violeta són alguns dels noms en majúscules que donen forma a aquesta narració, plena de silencis i emocions, que parla de valentia i fragilitat, i que manté als lectors expectants fins al final.

Presentada ja a bona part dels municipis del Maresme i a la ciutat de Barcelona, el proper mes de març la Maria Sanplà presentarà aquesta nova novel·la a les ciutats de Tortosa (dijous 16 de març a la Llibreria La 2 de Viladrich) i Reus (divendres 17 de març a la Biblioteca Central Xavier Amorós). De moment, ens acompanya per parlar de tots els detalls d'aquesta nova proposta de lletres.

Maria, comencem parlant del títol de la teva nova obra *Deja lu, Helena*. Com neix i a què respon aquest títol?

El títol em va aparèixer mentre escrivia la part transparent del llibre. Em refereixo a un dels moments més importants de l'obra. La protagonista coneix, a Suïssa, el que serà l'amor de la seva vida, i ell en un dels moments que estan junts li diu en francès que la seva petita història li sembla un llibre ja llegit en els seus somnis. Els títols mai no són innocents. Apareixen just en el moment oportú i sí bé és cert que vaig pensar que en francès potser em portaria problemes de cara a la publicació del llibre, no ha estat així. Ja llegit, és una expressió amb qui m'he topat moltes vegades, a la meva vida. Amb aquest títol volia que els lectors descobrissin què era el que s'amagava al darrere i alhora s'hi identifiquessin.

Què vols dir a qui veu la portada per primer cop per enganxar-lo després amb la lectura?

La portada és una imatge gairebé resum de tota l'obra. Hi ha un gronxador sol i en canvi, a l'ombra en el gronxador hi ha una nena. La nena, és la Violeta, i la Violeta és totes les

infanteses, la màgia, el coratge. La nena del gronxador és la vida. L'obra té un punt de màgia, de metàfora i també de tendresa. I aquest punt és diu Violeta.

Parlem d'un llibre dur, amb una història contundent i ben realista que es podria posar a la pell de moltes dones. Com sorgeix la trama i en quins elements la bases?

Jo mai no he pensat en aquesta obra com un llibre dur. És una obra que intenta parlar de coses sobre les que no volem parlar. Potser és inquietant, potser qüestiona la complexitat de les relacions. La literatura, l'art, per a mi, no pot passar de puntetes davant del dolor, de les injustícies, de la mort. L'art té sentit, almenys per a mi, si sublima el dolor. El llibre, tot i parlar de la Joana/Helena en realitat parla de totes les persones que en un moment de la seva vida s'han sentit ombra d'algué, amb tota la complexitat que comporta. Sí que és veritat que no he fet concessions al sentimentalisme. El resultat és una obra que potser incomoda, que potser a vegades és salvatge, però que també té llocs d'absoluta tendresa. Em remeto a la part de la infantesa, en aquests primers anys on ens veiem en relació amb les altres persones, on ens comença la memòria.

És en aquest punt, on et puc parlar de la trama. Volgudament fragmentada, com si fossin espais de memòria expressament inventats. L'escriptura cronològica no m'hi anava bé, necessitava escriure des de les parts de màxima tensió. Tota la trama, l'ordre de la novel·la respon a una estructura dibuixada a banda, en unes llibretes que em serveixen de guia per no perdre'm. En canvi, el lector, només s'ha de deixar portar i no espantar-se per anar ara endavant, ara enrere, tot queda lligat. El llibre parla d'aquells moments de la vida de l'Helena, que la fan única. Tots tenim aquests moments, i les obres, en realitat intenten aproximar-se a la comprensió de la vida.

Moment de la presentació del llibre a la llibreria Ona de Barcelona. A la imatge central i conversant, la Maria Sanplà i el Carles Adamuz, crític literari.

Les dones, el poder que tenen en la societat, el rol que juguen en la família i la vida en general i la feminitat, són elements claus a *Déjà lu, Helena*. Molts d'ells es troben entre la valentia i la fragilitat, és així?

Dos bons substantius, sí. Valentia i fragilitat. La protagonista és una dona fràgil, sobretot en l'adolescència, d'aquesta fragilitat se n'aprofita qui té el poder. Però la Joana-Helena és també una dona valenta. Com a la vida real, no som només d'una manera. Les meves dones poden semblar antiheroïnes, totes menys la Violeta. Però quan acabes el llibre t'adones, que són heroïnes de la fragilitat. Jo parlo de dones, perquè és el món que conec. En el llibre surten els dubtes que assetgen la protagonista, parlo de la invisibilitat de les dones, de per què no hi ha cap dona Shakespeare, de per què les grans filòsofes de la història no són més

presents, de per quin motiu perquè se'ns tingui en compte hem de demostrar ser més bones que els homes, tots aquests i més són dubtes que té la protagonista, i que jo com a dona comparteixo. Potser, en el fons, vull sacsejar algunes ànimes adormides en una certa comoditat.

El procés d'escriure la novel·la ha estat senzill o t'ha costat dominar tots els elements que en formen part? Com ha estat aquest procés?

El procés d'escriure una novel·la és complex. Sense adonar-te'n la novel·la acabada d'escriure és la resposta a les obres que la precedeixen, al bagatge literari que ens fa de coixí i de referència. Kundera ho explica molt bé i jo m'hi sumo. Mai no som originals, només la veu, és nostra. I és aquí, en aquest punt, en el de la veu, on m'aturo per parlar de la dificultat de l'obra. Per a mi, les obres són difícils. Aquesta obra de tot just 200 pàgines i m'ha portat quatre anys llargs de feina. *El silenci de les cases*, la meva obra anterior, set anys. És molt de temps, és un procés llarg i poques pàgines. Escric amb frase curta, aquest tipus de frase sempre està envoltada de silenci. El silenci, tot allò no dit, és un dels temes principals de les meves obres. La frase curta, com ja he dit aboca el lector al vertigen i li fa saber coses, sense dir-les del tot. Aquest tipus d'escriptura a vegades abrupta, a vegades salvatge, sempre curta em demana reescriptures. La reescriptura és el secret de l'escriptura. És on els novel·listes ens despullem de la vanitat pròpia per reconèixer amb humilitat quina és la necessitat de l'obra. Una obra mai no s'escriu bé a la primera, ni a la segona, ni a la tercera. Sento ser tan clara, i potser frustrar futurs escriptors que pensin que aquesta és una tasca fàcil. No ho és. La frase, com diu Mailer, ha de tenir l'elasticitat perfecte o si més no intentar acostar-nos-hi. Per a mi, l'inici de tot és la paraula, l'obra està fragmentada per paraules que ocupen pàgines en blanc. També hi ha frases aïllades expressament perquè el lector les llegeixi i se les

faci seves, com a entitats independents de significat i finalment els capítols-fragment on l'obra avança. Tot plegat, una feina complicada que he pogut portar a terme gràcies a l'ordinador i a cinc llibretes on m'he anat apuntant paraules, frases, esquemes i punts de gir. Tot per no perdre'm en la composició d'una obra que sembla fragmentada. Però la realitat, és que només és un intent, d'apropar-me al vertigen d'intentar comprendre la vida a través de la literatura.

Parlaves del teu anterior llibre que comparteix elements molt importants amb aquesta nova novel·la. De nou hi manen el silenci, s'imposen en tot moment i formen part del paisatge narratiu. Podem dir que ets una escriptora que crida silencis?

No sé si els crido, però sí que els escric, les meves obres estan carregades de silencis. Tots aquells silencis que per a mi com a autora són fonamentals. Jo no ho explico tot, amb el silenci n'hi ha prou per veure què passarà després. M'hi sento molt bé tractant el silenci literari, em dona molt rendiment. És un silenci volgut i inevitable. Les meves protagonistes, els meus personatges són silenci. Però sempre hi veiem què hi ha el darrere, aquesta és la màgia de treballar amb el silenci. T'ho puc resumir dient que és quan el poc es torna molt.

El fet que tingui els elements que hem comentat, de quina manera marca el tipus de lector d'aquest llibre. A qui pretens arribar de manera més concreta?

Quan escric, d'entrada, no m'ho plantejo mai. Només sento el que he de dir. Més tard, m'adono de quin tipus de lector pot tenir. Algú a qui li agradi llegir, segur. Algú a qui no li faci por la incomoditat ni la interpel·lació, també. Pensa que l'obra està escrita en segona persona. Un narrador poc habitual que juga amb l'ambigüitat del mirall i que d'alguna manera interpel·la el lector. Aquesta és una obra densa, compacta, que requereix per arribar a comprendre-la bé, una segona lectura. Els lectors em diuen que en una primera

lectura, devoren, van per feina perquè es troben enganxats a l'obra i en una segona s'adonen de les imatges, dels símbols, del veritable significat de les paraules. No et sé dir res més sobre els lectors, perquè més tard, quan faig les presentacions em sorprenec de les opinions i dels comentaris. Ho dic, perquè a vegades em sembla que em llegiran més dones que homes, i que també se sentiran més identificades, però la vida sempre em sorprèn.

Una altra presentació del llibre, en aquest cas a Vilassar de Dalt.

Fins ara, has presentat aquesta nova novel·la a diferents indrets Mataró, Argentona, Cabrils, Vilassar de Dalt, Barcelona i Cardedeu. Quin balanç en fas? N'estàs satisfeta?

El balanç és positiu. N'estic contenta perquè sempre m'he sentit acompanyada pels lectors i futurs lectors. A les presentacions sempre hi ha aquella por de trobar-te sola. Imagineu la Sala gran de qualsevol biblioteca, les cadires

preparades, la taula i les butaques de l'escriptora i la presentadora, tot preparat. I l'hora que s'apropa. I de cop, el pànic a la sala buida. Això no és ficció, a vegades passa. A mi de moment no m'ha passat però pot passar. Els escriptors sabem que això no ens ha d'afectar, i sí, de manera freda no ens ha d'afectar, però al darrere d'una escriptora hi ha una persona. Penso sovint que el dia que em passi, ho acceptaré amb elegància, i si ve ni que sigui una persona m'hi dedicaré com si en fossin moltes, d'això sí que n'estic segura. D'altra banda, també et diré que presentar la teva obra és una alegria i una tristesa alhora. M'explico, quan acabes d'escriure la novel·la, l'obra és teva. Quan una editorial la vol publicar, se't desprèn una mica. Quan t'arriba la teva obra en forma de llibre sents una gran alegria i una gran tristesa, l'obra ja no és teva, pertany als lectors. Amb aquest incís, et diré que mentre presentes l'obra tornes a sentir-la teva, aquests fulls escrits i relligats els has creat tu, sense tu no existirien. Més tard, quan la gent s'emporta el llibre, s'emporten la teva obra i, l'obra que ja els pertany.

Tenint en compte que és la teva segona novel·la i que ja tens els teus lectors, has vist cares conegudes entre el públic? Gent que ha llegit l'obra anterior i et segueix amb fidelitat?

La veritat és que sí. Vilassar de Dalt i Argentona que són el meu lloc d'origen i on visc actualment, hi he trobat moltes cares conegudes. Gent a qui li havia agradat molt *El silenci de les cases* i que no han dubtat a tornar a venir. La fidelització existeix, i és un fet preciós. Després a d'altres llocs he vist cares noves, a qui em sento molt agraïda, futurs lectors, gent que et vol descobrir. Un plaer. La difusió d'una obra és complexa, quan estàs en editorials independents i no gaire grans, topes amb el fet de no poder accedir a plataformes de comunicació grans. La feina de donar a conèixer una obra és lenta, constant, no gaire agraïda i força difícil. Has de ser a tants llocs com puguis, has de convèncer, agradar, caure bé. T'has de fer un lloc en els aparadors de

les llibreries grans i petites, i també de les biblioteques, has de ser-hi. Has de tenir present que la vida d'una obra nova és d'uns quatre mesos, sempre que estiguis en lloc visible si no molt menys. I tu, com a autora, passats aquests quatre mesos has de continuar lluitant, caminant, escrivint.

Quines opinions has rebut per part del públic fins ara?

Fins ara, les opinions han estat molt bones. Estic molt contenta. Pensava que seria més difícil arribar als lectors. No em puc queixar. Les opinions dels lectors m'ajuden a no deixar d'escriure, però alhora em representen una gran responsabilitat.

Et queden pendents més presentacions? On et portaran?

Sí i tant. Me'n queden força. Aquest mes de març seré a Reus i Tortosa, al mes d'abril a Vilassar de Mar, al mes de maig a la Biblioteca de Teià, al mes de juny faré una presentació especial. Especial perquè es tracta d'un lloc que és present a la novel·la i per a mi molt important. Es tracta del Balneari Montagut, el que trobem abans d'arribar a Ribes de Freser. Quan escrivia la novel·la em vaig trobar que hi havia una part que passava en aquest balneari. Jo sempre n'havia estat enamorada. I això em va fer aturar, buscar qui era el propietari, demanar-li si era possible visitar-lo, penseu que és tancat des del 1984, i escriure'l. Ho vaig poder fer tot, conèixer el propietari, una persona encantadora el senyor Tomàs de Montagut, visitar el balneari i fer-lo viure dintre de la novel·la. És per això que em fa tanta il·lusió que a finals de juny en fem una presentació. Enmig de la meva història i enmig de la seva història. Sé que després d'aquesta presentació en continuaran més, perquè els autors hi hem de ser, hem de ser constants i presents.

El proper mes de març, el nou llibre de la Maria Sanplà es presentarà a Reus i a Tortosa.

Et dones una pausa per seguir escrivint una nova obra o ja treballes en una futura novel·la?

Mai no em dono pauses entre novel·les. El dol per l'obra acabada és massa fort i dolorós. Per a mi no és cap mite. Tots aquests personatges que com a mínim han estat convivint amb mi durant quatre anys, de cop marxen. Et deixen sola. És per això

que quan acabo una obra, miro de no parar d'escriure per no viure el dol de manera tan contundent. Aquesta obra, estava acabada abans de la pandèmia, però les dificultats d'aquest període va fer que la publicació fos posterior. Amb això, jo ja havia començat a escriure una altra obra, *La fragilitat* que tinc gairebé acabada. En aquests moments els personatges de *Déjà lu, Helena* comparteixen espai amb els personatges de la nova novel·la. Una mica bogeria. Potser la part que m'ajuda i també és important és la part de la docència, fa molts anys que em dedico a l'ensenyament de les tècniques i els recursos literaris, una part de mi que toca bé de peus a terra.

I per acabar, què et dona la ficció?

M'ofereix la possibilitat de viure tantes vides com vulgui a través dels personatges i les històries, d'intentar comprendre la complexitat de la vida. Pura alquímia.

626 863 848

info@altafulles.cat

Vine al nostre club!

Vols unir-te gratuïtament i gaudir de descomptes i premis?

[Som-hi](#)

Informa't abans que els altres

Si vols estar al dia de tot el que publiquem en aquesta web, apunta't aquí. No fem spam... ☐

Email

Subscriure'm

Resum Política de privacitat i protecció de dades

* **RESPONSABLE:** És el meu deure informar-lo que les dades de

caràcter personal que em proporcioni omplint el present formulari seran tractades per Altafullenca de Comunicació Integral s.l. com a responsable d'aquesta web.

* **FINALITAT:** l'enviament de notícies i comunicacions d'altafulles.cat.

* **LEGITIMACIÓ:** Consentiment de l'interessat.

* **DESTINATARIS:** Com a usuari i interessat li informo que les dades que em facilita estaran ubicats en els servidors d'Automatic (proveïdor del servei de subscripcions d'altafulles.cat). Veure [política de privacitat d'Automatic.](#)

* **DRETS:** Té dret, entre d'altres, a accedir, rectificar, limitar i suprimir les seves dades. Pots obtenir informació addicional i detallada sobre Protecció de Dades i consultar la nostra política de privacitat en la nostra pàgina d' [Avís legal](#).

Segueix-nos

No et perdis tota l'actualitat d'altafulles.cat a les xarxes socials

- [Follow](#)
- [Follow](#)
- [Follow](#)
- [Follow](#)

- [Qui som](#)
- [Contacta](#)

- [Publicitat](#)
- [Avís legal](#)
- [626 863 848 – WhatsApp](#)

© 2020 Altafulles ~ info@altafulles.cat | weBDesing: [efeonce](#)
626 863 848

Envian's un WhatsApp amb el teu nom, cognom i correu electrònic i passaràs a formar part del club d'Altafulles.

És un Club gratuït i que comporta tenir accés a descomptes a certs productes, accés a algunes activitats culturals i amb la possibilitat de prendre part a sortejos per guanyar premis.

[Som-hi](#)